

Згадка

Раїса Троянкер

Пам'ятаєш місто маленьке
на далекій, глухій провінції,
де не чути трамвайного
дзенькоту,
де любов переллята за вінця.
Пам'ятаєш —
маленький цирк
і мене - укротительку звірів.
Не забути хвилин цих,
невимовно болючих і щирих...
Пам'ятаєш - притих партер,
(за першим дзвоником другий)
Й ти об ноги мої тер
Шкіри своєї смуги.
Пригадай золоті сни,
Мій німий, смугастий любовнику,
Пригадай після виступу ніч,
Таку страшну й молитовну.
Я у клітці.
Тиша густа.
Лапа твоя на моє стегно.
(там і зараз, біля живота
Хрестик, синьо-таємний).
Пам'ятаєш
У цирку була
Молода й запальна тигриця.
Я її укротить не змогла —
І пішла,
Бо коритись - не личить.
Пам'ятаєш - виступ останній
І анонси - "новий укротитель".
Ти відчув те прилюдне прощання
І дивився очима розбитими.
Грав Джордані, як завжди, тустеп
І од музики злий і напругий
Ти об мене з розпукою тер
Шкіри своєї смуги.

Ми провели заляту гру
(як згадаю - жахаюсь сама).
Навіть ворог мій - комік Штрулеп
В хвилюванні пальці ламав.
Було тихо в людській юрбі.
Наче й публіка чула кров.
Після нашого виступу вбивсь
Молодий акробат Гро.
Я забула далеке місто
І малесенький цирк на провінції.
Але в пам'яті ти кігтистий, —
І любов переллята за вінця.
Велике місто.
І в зоосаді
Мужчина коханий
сказав —
"Глянь, он красивий тигр" —
І так розпачливо,
і так тьмяно
Я закричала:
"Ти!"
Ти впізнав і твої вуста,
(Я відчула, мій Зеро, я знаю),
Як останнього вечора, так
Тричі сказали - "Рай-я".
То була золота гроза,
Нині складаю вірші.
Директор зоосаду писав: —
"Тигр хворий. Здоров'я гіршає".